

Iz Piemonta. Svilni červiči zopet letos bolehajo. Že lansko leto jih je silno veliko poginilo in nič ne pomaga, naj pride seme iz drugih dežel ali ne; tudi drugi pomočki zoper to nadlogo ne zmorejo nič.

Iz Nemškega. Na poslednjem semnju v Lipnici v Saksonii je nekdo imel na prodaj mašino za bolhe loviti in mnogo kupcov je imel, zlasti ženskega spola. Ta mašina pa ni nič drugega, kakor lesena pušica s prav majhnimi luknicami, in v njo se vtakne samo z medom namazan lesén cvek. Ker pa bolhe samo kaj sladkega rade imajo, zlezejo skozi luknice in se ujamejo.

Iz Francozkega. 26. maja je bila v južnih krajih Francozkega strašna nevihta s ploho, pa vendar škoda ni tako velika, ker žito še ni bilo zrelo in tudi sadje ni veliko terpelo.

— Brati je bilo, da bodo konferencije zastran Moldove in Valahije skoro končane. Gotovo je, da bo najmenj 6 tednov preteklo, preden bodo sklenjene. Sicer pa piše nekdo 28. maja o teh konferencijah iz Pariza: Obljubili so udje konferencije, kakor o času kongresa 1856, uzajemno zamolkljivost; pa ta obljuba ne brani, da se več bolj ali menj gotovega tudi iz konferencije med ljudstvo zatrosi. Tako je slišati, da se v drugi séji niso nič kaj preprijazno menili in da je zlasti francozki minister turškemu odborniku s terdimi besedami očital premnogotere pritožbe zoper turško vladanje. Sultanovemu pooblastencu je bilo nek še prav glasno na ušesa rečeno, da Turčija trud, s katerim ji je pomagano bilo, tako nehvaležno plačuje. Temu je pa Fuad paša nek nasprotil, da Sultan tacega očitanja ne zasluži in avstrijski pooblastenec je s turškim potegnil, pa tudi angležki in pruski nista kimala francozkemu; samo ruski pooblastenec je rekel nek na francozke grenke očitanja bolj belo kot černo.

— V Parizu mergolí sedaj vse polno političnih oseb nižje verste, kateri pišejo vsaki dan svojim vladam o tem, kaj in kako se misli in godí na Francozkem, enako kakor o poslednji republiki ali pred kakim velikim prihodkom.

— Francozka vlada je zvedila od prijateljske strani, da so bile zopet raznesivne bombe v Pariz poslana, ktere so še huje, kakor poslednje, s katerimi je hotel Orsini Napoleona spod nog spraviti. Doslej pa še niso mogli nič izslediti.

— „Moniteur“ je razglasil pismo kneza Danila, ktero ima dokazati, da Černogorci 13. maja niso po izdajdbi nad Turke planili.

— Kisle obraze diplomatov so tudi kupčevavci posneli. Ti tožijo, da kupčija počiva, pa nihče ne vé zakaj; tako slaba je, kakor že več let ni bila, dasiravno letina obeta prav dobra biti.

Iz Turškega. Nespolnovanje Hathumajuma naklonjuje Turčiji mnogo in premnogo zadržg. Kako ji gré s Černogorci je znano; poslednji dnevi pa donšajo tako

žalostne novice še iz drugih krajev Turčije v Carigrad, da bo joj, če ne pride skoro od drugod pomoč. Kakor Černogorce je vzdignil tudi Hercegovince prihod fraucozkih bark; ondotni kristjani so na škerpéh, Bosnjaki komaj čakajo priložnosti, se iznesti, in že je brati o krutih bojih med njimi in Turki na avstrijski meji, in naposled je dospela še žalostna novica za turško vlado, da je tudi otok Kandija ali Kreta se vzdignil. Vse to dela turški vladi sive lase. Pošilja sicer barke in vojakov na vse kraje in skerbi za svojo kožo. Pa kaj pomaga vse to, ker je pre-slaba. Njena mošnja je suha, armada slabo opravljena. Ura težke in resne preskušnje ji bije.

Pri žaljah Krajskega mesta.

Kokra in Sava z desne in leve, Silno šumi,
V burnem vihranju, v noči brezljunji
Nekaj blišči.

Nekaj zdihuje v bližnjem logu,
To je spomin!
Kokra pa ljubemu doli zdihuje
Sredi globin.

Bela kapela, zraven so žalje,
Tamkaj en križ.
Kaj si ti tukaj? nekaj mi reče,
Nič ne storiš?

Tica ne poje; gotovo jo tudi
Šerčik boli;
Čuk li še svojo
V mraku kriči.

Tukaj počiva pesnik ljubezni:
Krajski Ovid!
V viharjih je živel, mnogo je željo
Želel spolnit.

Mati Slovenija v zaranem svitu
Toči solzé;
Viditi mreti tiste, ki njene
Deca budé.

Toraj viharji dalje še večkrat
Tukaj bucé,
Njega zastoj še iz zemlje domače
Kviško budé.

Tiho viharji! Pevca pustite!
Zdihnem na to,
Naj se ga smili gori sprejeti
Jasno nebo!

Požencan.

Darovi za Vodnikov spominek.

Od I.—XXVI. naznanila . 1021 fl. 2 kr.

Gospod Franc Oblak v Gradcu	2 fl. — kr.
„ Karl Hut, beneficiat v Voloski	1 „ — „
„ A. S. v S. — v spomin dveh Vodnikovih let 1784 in 1785	1 „ — „
„ Matevž Premrov na Ubelskem	1 „ — „
„ Janez Podgoršek, dvorni kaplan na Ubelskem	1 „ — „
„ Mat. Grošelj, župan v Žiréh, Vodnikov učenec	1 „ — „
„ Pavl Grošelj, kmet v Žiréh	1 „ — „
„ A. Jenko, c. k. okrajni predstojnik v Laščah	3 „ — „
„ Matevž Koder, kurat na Slapu	2 „ — „
„ Jožef Ferjančič, posestnik na Slapu	1 „ — „
„ Janez Kerst. Pleško, ljubjanski sitar	1 „ — „
„ Simon Wilfan, fajmošter v Krajski Gori	1 „ — „
„ Franc Pelhan, fajmošter v Kasteljenu v Istri	2 „ — „
„ J. S. v Ljubljani	2 „ — „
„ Janez Trajar, učitelj v Polhovem Gradcu	— „ 30 „
„ Dobrovski	— „ 30 „
„ F. C.	1 „ — „
„ Zitterer, lajtnant	1 „ — „

Skupaj . 1044 fl. 2 kr.

Povabilo na naročbo „NOVIC.“

Konec tega mesca izteče polletno naročilo. Naj tedaj častiti naročniki, kateri so „Novice“ plačali le za prvo polovico leta, pa jih še naprej dobivati želijo, kakor tudi tisti, ki jih iz nova prejemanji hočejo, kmali pošljejo naročnino, da jih bodo po redu tudi prihodnji mesec dobivali. To pa, da se naročniki gotovo še ta mesec naročijo, je sedaj, ko mora vsak list „Novic“ štempljan biti, toliko potrebnije, ker ne kaže založniku, da bi več listov natisniti dal in za njih davek štempeljna plačal, katerih bi potem nobeden ne vzal.

Naročnina za pol leta znaša po pošti kamor koli pošiljanih „Novic“ 2 gold. 20 kr., za četert leta 1 gold. 10 kr., — v Ljubljani v tiskarnici prejemanjih pa za pol leta 1 gold. 50 kr., za četert leta 55 kr. — Naročilno pismo, s katerim se naročilo založniku naznanja in naročnina pošilja, je temu listu pridjano.